

de senere Aar, atter vil gaa ned, og en saadan sundere Konkurrence mellem Husværterne vil kunne bidrage til, at Lejlighederne blive billigere. Hvis de Herrer, hvad jeg tror, allesammen have den bedste Mening i Retning af at ville gavne de brede Masser og at ville give dem noget, som vil blive til Fordel for dem, hvis de have Øje for den opvoksende Slægts hele fysiske og aandelige Sundhed, vil jeg anbefale dem ikke at lade dette Lovforslag, saaledes som det her foreligger i Flertallets Form, blive standset ved at lade det mangle det nødvendige Antal Stemmer for at blive ophøjet til Lov. Jeg maa haabe, at det vil lykkes at gennemføre dette Lovforslag, saaledes at det kan blive til et Gode og en Velsignelse, som hele Arbejderklassen vil takke os Lovgivere for.

Ordføreren (Alberti): At det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ikke vil slaa sig til Ro med, at jeg har lagt Ansvar for, at dette Lovforslag har henligget saa længe i Udvalget, over paa ham, forstaar jeg saare godt, men det ærede Medlem kan alligevel ikke saa let skyde dette Ansvar bort fra sig, thi det er ikke alene mig, som ved, at det er det ærede Medlems egen Skyld og ingen andens, at dette Lovforslag har ligget saa længe i Udvalget. Det ved ikke alene jeg, men ogsaa andre Udvalgsmedlemmer, i alt Fald alle Udvalgsmedlemmer af Flertallet i denne Sag, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds deri indbefattet. De nærmere Grunde derfor, hvorledes dette nærmere er gaaet til, er jeg afskaaren fra at fremføre her, fordi jeg ikke har Lov til i Enkeltheder at fremføre, hvad der er passeret i et Udvalg, i alt Fald ikke uden den højtærede Formands Tilladelse. Det ærede Medlem ved, og alle vi andre vide ogsaa, at ligesom vi kunne takke det ærede Medlem og ham alene for, at Lovforslaget har ligget i disse 4 Maaneder i Udvalget, saaledes kunne vi ogsaa takke det ærede Medlem for, at han endelig kom paa bedre Tanker, og at vi endelig i Dag have faaet Lovforslaget til Behandling, hvis det ærede Medlem straks var kommet paa bedre Tanker, vilde vi ogsaa have haft Lovforslaget til Behandling straks, og hvis det ærede Medlem var kommet paa bedre Tanker paa Halvvejen, kunde den halve Tid være bleven sparet. Det er et Faktum og en Kendsgerning jeg her fremfører. Nu siger det ærede Medlem: „Ja, men Loven om Forskudsfor-

eningerne, den kan det ærede Medlem ikke stoppe.“ Dermed forholder det sig saaledes, at angaaende Forskudsforeninger var det os fuldstændig knagende ligegyldigt, om det ærede Medlem havde den ene eller den anden Mening. Angaaende dette Lovforslag derimod havde vi i Sinde at tage Hensyn til det ærede Medlem til en vis Grad. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem har nogen Grund og nogen Ret til at bebrejde os vor Hensynsfuldhed over for ham i dette Tilfælde. Naar det ærede Medlem siger, at det er saaledes at forstaa, at til Loven om Forskudsforeninger havde vi Lyst, men til dette havde vi tilsyneladende ikke Lyst, saa forstaar jeg ikke dette; thi naar to Medlemmer af dette Tings Flertal have indbragt dette Forslag, viser dette baade tilsyneladende og virkeligt, at vi have Lyst til at se dette Forslag fremmet.

Det ærede Medlem oplyste nu, at Sagen om, at Kommunen skulde opføre Arbejderboliger var rejst af Københavns Kommune og for Tiden henvist til et Fællesudvalg. Jeg tør deraf slutte, at det først er paa et senere Tidspunkt, at det er gaaet op for de ærede Repræsentanter i Borgerrepræsentationen, at dette var en Sag, som Kommunen burde tage i sin Haand. Hvorfor kom Sagen ikke frem straks, da Loven i 1887 udkom, hvis det var saa nødvendigt og indgribende og rigtigt, at Kommunen tog denne Sag i sine Hænder? Jeg vil nu haabe, set fra det ærede Medlems Standpunkt, at Københavns Kommune vil tage sig af Sagen og opføre saadanne Boliger, og saa vil jeg derhos hjertelig ønske, at det ærede Medlem som Raadmand maatte faa Opsyn med disse Boliger, med Familierne med de mange Børn, thi saa vil det ærede Medlem ad Erfaringens haarde Vej lære, om det, jeg paa anden Haand her har fremført, forholder sig rigtigt eller ikke. Det ærede Medlem sagde, at de rare og artige Børn vare rige Folks Børn... (K. M. Klausen: Nej, jeg spurgte om det!) ... og at de uorne og uopdragne Børn vare fattige Folks Børn. Hvis det er det ærede Medlems Mening, tror jeg den er fejl. Jeg tror, der er brodne Kar i alle Lande, som man siger. Det ærede Medlem sagde endvidere, at Husværterne smed Børnene paa Gaden. Men det er der slet ikke Tale om. Det er et Kontraktsforhold, som hver af Parterne maa have Ret til ad lovlig Vej at ophæve, og andet sker der ikke.

Saa undrede det ærede Medlem sig